

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13280/2022
26.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Пеђа Милосављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Добривоје Главоњић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7414/16 од 22.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7414/16 од 22.11.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7414/16 од 22.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 24764/12 од 25.05.2016. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено да је тужила сувласник са $\frac{1}{2}$ идеалног дела покретне имовине стечене у току брачне заједнице, која је таксативно набројана у тачкама од 1 до 11. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да је по основу брачне тековине тужила сувласник са $\frac{1}{2}$ идеалног дела на покретним стварима таксативно набројаним у другом ставу изреке. Трећим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да је тужила сувласник са $\frac{1}{2}$ идеалног дела по основу брачне тековине на стану број .., површине 55 м² у Београду, ..., стеченом по основу уговора о купопродаји овереном код Другог општинског суда у Београду под бројем I/1 Ов 7819/98 од 03.09.1998. године, са дозиданим делом од 45 м², на гаражи површине 15 м² са металним вратима, у Београду, ... (насеље ...) и на путничком аутомобилу марке „Suzuki“ ..., црвене боје, регистарске ознаке ... . Четвртим ставом изреке, обавезана тужила да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 85.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7414/16 од 22.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 24764/12 од 25.05.2016. године у другом, трећем и четвртм ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе, или новог тумачења права.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора, а нема потребе ни за разматрањем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије сходно члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Сходно члану 191. ЗПП, ова парница покренута је тужбом поднетом дана 13.12.2012. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају између осталог ради о утврђењу стварног права на непокретности која очигледно прелази износ од 100.000,00 динара, то се у смислу члана 469. ЗПП, ова парница не може сматрати спором мале вредности, али како је у смислу члана 28. став 1. у вези са чланом 22. став 2. и чланом 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова поступак у првом степену водио Други основни суд у Београду, то вредност предмета спора није прелазила динарску противвредност износа од 40.000 евра, који је према одредби члана 403. став 3. ЗПП, меродавна вредност за изјављивање ревизије.

На основу дате правне аргументације, Врховни касациони суд је сходно члану 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**